

'Niemand vrolijk van te blij'

Te veel blijheid, daar moet Margriet Bolding niets van hebben. Een depressief mens is eigenlijk veel leuker, laat de cabaretière en psychologe zien en horen in haar voorstelling *Viva depressiva!*

RUUD BURMAN

In Wadway tijdens een try-out, kreeg Margriet Bolding een briefje in handen gedrukt met daarop het antwoord op de vraag die zij het publiek stelde: waar wordt u nou een beetje blij van? "De eerste rij zou graag willen dat je een stap achteruit doet," stond er op. Dat kan zij zich wel een beetje voorstellen. "Ik loop voortdurend over dat podium met die panische blik in mijn ogen. En het toentje van mijn stem is ook bepaald niet geruststellend. Dat gekke mens komt wel heel erg in jouw ruimte als je vooraan zit."

Depressiviteit is aan een opmars bezig en is over niet al te lange tijd volksziekte nummer één. De westerse mens grijpt massaal naar een pilletje om nog enigszins normaal te kunnen functioneren. "De tijd heeft alles, maar daar hebben we geen geduld meer voor. Je praat er niet over, je zoekt snel een placebo om je dip de baas te blijven."

Tegenwoordig worden in het Nederlandse grondwater al sporen aangetroffen van antidepressiva. Blijf van dat gegeven maar eens af, als je zoals Bolding (32) zowel psychologe als cabaretière bent. Voor de eerste is het, naast een zorgelijke ontwikkeling, prachtig studiemateriaal. Voor de tweede is het een onuitputtelijke bron aan inspiratie voor haar debuutvoorstelling *Viva depressiva!*

Het 'dagelijkse lijden' van de mens, het hoogst ongemakkelijke in het bestaan - daar wordt Margriet bijzonder vrolijk van. En dat wil ze, in de vorm van een jaarvergadering van de Vereniging der Blijmoedigen, overbrengen op de leden van de club, haar publiek dus. "Die naam slaat natuurlijk nergens op. Net als 20'n club als Vrouwen van Nu, waar mijn moeder lid van is. Dat

Margriet Bolding: 'Zo'n Arie Boomsma-blijheid wil niemand.' FOTO MICHA MUIJLAERT

is een nieuwe naam voor de Plattelandsvrouwen! Dat zijn helemaal geen vrouwen van Nu, dat zijn vrouwen van Toen."

De twee bespeiden die ze in haar eigen dagelijkse leven uitoefent, brengt ze op bijzonder geestige wijze samen op het podium. "Ze heb-

Margriet Bolding wordt vrolijk van 'dagelijkse lijden' van de mens

ben ook veel overeenkomsten: ik observeer als psycholoog en cabaretière het gedrag van mensen, observeer mijn omgeving en probeer vervolgens mensen lichter in het le-

ven te laten staan. Alleen de uitingvorm verschilt."

Af en toe komt er uit een van de cabaretfestivals die Nederland rijk is, nog wel eens een interessante nieuwkomer. Eentje van wie de teksten origineel zijn, die kan zingen en planspelen, waar je erg om moet lachen en van wie je meer wilt zien dan dat halve uurtje. Margriet Bolding stond twee jaar geleden in de finale van het Wim Sonneveld Concours van het Amsterdams Kleinkunst Festival. Daar viel ze op. "Margriet Bolding is een groot talent, die gekte tot kunst verheft. Ze heeft een prachtige timing met een wereldbeeld waar de jury vrolijk van wordt," oordeelde de jury.

Dat zij niet met de eerste prijs terug ging naar woonplaats Amers-

foort, had de 32-jarige geheel aan zichzelf te danken. "Finaleangst. Angst dat ik zou slagen. Angst voor de hoge verwachtingen." Niets menselijks is ook een psychologe vreemd dus. "Nee. Moet je mij maar eens zien zitten voor aanvang van de avond in mijn kleedkamer. Een beetje zielig wachten in mijn eenzame met een opgemaakt hoofd. Dan voel ik me soms zo eenzaam. Die zenuwen vooraf, dat gevoel dat alles van jou afhangt, dat het móet. En dan ga je op en zodra de eerste lach klinkt, is het in orde."

In 1999 deed ze al eens mee aan het Groninger Studenten Cabaret Festival, waar ze de persoonlijkeheidsprijs won. Ze studeerde toen psychologie. Maar er kwam niets uit voort. Ze ging bij de provincie Groningen werken. Hartstikke leuk, maar het bleef knagen. In 2007

Het kwartje viel toen de jury zei: 'Wij worden zo depressief van jou'

melde ze zich aan voor Cameretten. De jury van dat festival meldde: "Wij worden zo depressief van jou."

Toen viel het kwartje. "Ik heb die opmerking aangegeven om rond dat thema deze nieuwe voorstelling te maken. Een personage neer te zetten die de wereld blij wil maken, maar eigenlijk veel te egoïstisch is om in die opzet te slagen. Van te blij mensen wordt immers niemand vrolijk. Zo'n Arie Boomsma-blijheid wil toch niemand? Die is veel te blij met zichzelf."

En nu, in het jaar dat ook in de theaters de crisis merkbaar is, speelt Margriet Bolding haar debuutvoorstelling bijna zeventig keer. Een zeer respectabel aantal voor een cabaretière die niemand nog kent. "Ik wist dat de tijd niet echt gunstig is voor de startende theatermaker. De cabarethype is een beetje over, maar ik heb een impresario die heilig in me gelooft en die zich het vuur uit de stoffen heeft gelopen om aan dit aantal optredens te helpen. Zoals het nu is, mag het minstens tien jaar doorgaan."

Margriet Bolding, *Viva depressiva!* 24 t/m 28/11, 20.30 uur, première 26/11 in Bellevue, kleine zaal.